

[Gade]

tigste er, at folketinget foretager den sundhedsmæssige prioritering båret af det syn, at sundheden og arbejdsmiljøet skal komme i første række, og derefter suverænt bestemmer, hvilke stoffer der skal mærkes som kræftfremkaldende, og så ser lidt mindre på procedurer og muligheder i EF. Altså en fri afgørelse, hvor vi bagefter må tage de slagsmål, der – og det vil jeg sige – ganske givet kommer.

Det er ikke nok, som det konservative folkepartis ordfører siger, at der skal mere skub i det i EF, og at EF skal arbejde stærkere. Jeg er ikke i tvivl om, at bliver intentionerne i dette forslag gennemført, så giver det en konfrontation med EF-systemet og en række lande i EF, men så må vi jo tage den.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Det radikale venstre er enig i, at alle de stoffer, der på et rimeligt grundlag mistænkes for at være kræftfremkaldende, naturligvis bør mærkes med en påtegning herom. Kunsten ligger i at foretage denne mærkning sådan, at den virker efter hensigten og ikke forsvinder i de mange oplysninger, forbrugerne får.

Det er ret indlysende, at grundlaget for, hvilke stoffer der skal mærkes, kunne være WHO's liste, men det er jo sådan, at disse stoffer er delt op i fire grupper, uden at EF har valgt at mærke én af disse grupper. Man har taget nogle fra hver, og som bekendt er vi i Danmark ikke enige i EF's vurdering af, hvilke stoffer der bør mærkes.

Derfor finder vi, som det ligger, at det må være hensigtsmæssigt, at vi starter med de alvorligste ting først, og vi glæder os over, at det nu synes at blive sådan, at et af de farligste stoffer, nemlig cigaretterne, bliver mærket.

Det radikale venstre vil i udvalget aktivt medvirke til, at den nødvendige prioritering sker på det bedst mulige grundlag. Der er absolut ingen grund til, at vi skal vente med de første stoffer, indtil vi får de praktiske problemer omkring alle stofferne klarlagt. Vi kan udmærket starte med de stoffer, som vi finder det er sikkert bør mærkes, så snart vi er i stand til det, altså med andre ord: så snart minimumsdirektivet er klart.

Anne Grete Holmsgård (VS):

VS er enig i, at alle kræftfremkaldende stoffer skal mærkes. Vi mener i øvrigt, det bør gælde alle produkter, disse stoffer indgår i, ikke kun dér, hvor der er tale om stoffet i sig selv.

Nu har socialdemokratiet valgt at bruge IARC's liste i dette forslag. Jeg synes egentlig, det er lidt synd, at forslagsstillerne ikke i stedet for har brugt den liste, der er udarbejdet herhjemme, nemlig den fra 1984, der er udarbejdet af miljøstyrelsen og arbejdstilsynet. Det er nu ikke, fordi der med hensyn til de enkelte stoffer er så stor variation fra den ene liste til den anden. Der er nogle, der ikke er med på den, der er lavet af arbejdstilsynet og miljøstyrelsen, og der er nogle flere med, som ikke er med på WHO's liste.

Jeg synes, det ville have været en god idé at bruge den anden liste, for selv om listen ikke er blevet brugt – det beklager jeg – indtil videre, er den blevet betragtet som en liste over stoffer, myndighederne i Danmark betragter som kræftfremkaldende, og dér er stofferne ikke som på WHO's liste delt op, for man er gået ud fra, at de stoffer, der har vist sig at være kræftfremkaldende ved dyreforsøg, er med. Men det er jo ikke anderledes, end at det kunne ordnes ved et ændringsforslag til beslutningsforslaget, hvis der ellers kunne opnås enighed om det.

Den anden halvdel er det, ministeren var inde på, nemlig anvendelsesbegrænsningerne. Jeg går ud fra, at socialdemokratiet er enig i, at der skal være anvendelsesbegrænsninger, men man har bare medtaget den ene halvdel af problemstillingen i dette beslutningsforslag.

Med hensyn til den del af forslaget, der handler om, hvordan mærkningen skal se ud, er jeg lidt tvivlende. Jeg er ikke sikker på, at det er en god idé at lave en selektiv mærkning. Jeg tror, det er bedre at have én bestemt mærkning af alle kræftfremkaldende stoffer og produkter, som disse stoffer indgår i. Man kan jo anvende den, man i forvejen bruger på nogle relativt få kemikalier eller stoffer, og hvor der simpelt hen står »kræftfremkaldende«.

Det, der selvfølgelig skal følge med, er en vejledning i, hvordan man skal beskytte sig, når man kommer i kontakt med disse stoffer. Jeg tror godt, nogle enkelte ting kan stå der, men en egentlig vejledning, som man kan bruge på arbejdspladsen, kan selvfølgelig